

Voorbeeldige Katwijkse assertiviteit verzet zich tegen het faciliteren van antiwesters geweld door onze bestuurders

Posted on 17 mei 2025 by Bart Jan Spruyt

Als je het altijd maar over de democratische rechtstaat hebt en daarmee antiwesters geweld faciliteert, dan moet je niet gek opkijken wanneer het een keer uit de hand loopt. Zoals van de week in Katwijk, waar de bevolking een waakzaamheid en eergevoel aan de dag legde waar de rest van Nederland iets van kan leren.

In Katwijk doen ze het anders. Toen duidelijk werd dat pro-Palestijnse demonstranten naar het vissersdorp zouden komen om te protesteren bij een bijeenkomst van Christenen voor Israël, besloten enkele honderden Katwijkers om dat niet zomaar te laten gebeuren. Zij vormden een cordon rondom de Nieuwe Kerk waarin de bijeenkomst plaats had, en joegen de demonstranten weg. 'Optiefen', kregen de demonstranten te horen. Daarbij vielen klappen en werd er met stenen

en bierflessen gegooid. Eén demonstrant raakte gewond. De burgemeester van Katwijk, Cornelis Visser, zette de ME en politie te paard in om de demonstranten en het demonstratierecht te beschermen.

Loze beschuldigingen BOOS tegen Cvl

Christenen voor Israël (Cvl) had de bijeenkomst belegd om met een concert het 77-jarig bestaan van de staat Israël te vieren. De organisatie 'Ummah voor Gaza', geleid door de heer Abou Hafs, had daar lucht van gekregen en via Facebook opgeroepen om in Katwijk tegen deze herdenking te komen demonstreren. Abou Hafs is niet geheel onomstreden: hij was als 'salafistisch prediker' al eens voorwerp van onderzoek, op verdenking van betrokkenheid bij de financiering van IS in Syrië. Op internet circuleren onverhuld antisemitische en antidemocratische teksten van zijn hand.

Dat een salafistische club die Gaza als onderdeel van de 'ummah' (de islamitische wereld) beschouwt en Israël en sowieso het gehele Westen als de blanke kolonisator, het op Cvl heeft gemunt, heeft een voorgeschiedenis. Het begon met een actie van BOOS, het programma van Tim Hofman, die eind maart aan het licht dacht te hebben gebracht dat Cvl direct of indirect het geweld van Israëlische kolonisten op de westelijke Jordaanoever steunt. Er was sprake van een media-offensiefje: ook *de Groene*, Investico en het *Nederlands Dagblad* publiceerden stukken tegen Cvl. Al snel bleken die beschuldigingen uit de lucht gegrepen, maar het kwaad was daarmee natuurlijk al geschied: bijeenkomsten van Cvl zijn de afgelopen tijd voortdurend de target van pro-Palestijnse groeperingen, en die acties gaan nogal eens gepaard met geweld. Inmiddels berucht is wat er gebeurde bij een bijeenkomst in Zaltbommel.

Dat soort gedoe willen ze in Katwijk niet hebben. 'We laten ons hier niet bedreigen', zei een Katwijker in *de Telegraaf*, een voorbeeldige waakzaamheid en een even voorbeeldig eergevoel etalerend. De tegendemonstratie van de verenigde achterban van VV Katwijk, Quick Boys en Rijnsburgse Boys kwam op gang toen een post op Facebook van de pro-Palestijnse demonstranten had gemeld 'dat Katwijk niet meer veilig zal zijn'. Daar dachten de Katwijkers zelf heel anders over.

Op een moment als dit behoor je natuurlijk te schrijven dat het demonstratierecht een groot goed is, dat de burgemeester dat recht moet verdedigen en dat het heel erg is dat Katwijkers besloten om een cordon rondom de kerk op te trekken en de

demonstranten uit hun dorp te jagen. Maar dat doe ik niet. De Katwijkse assertiviteit krijgt zo langzamerhand iets voorbeeldigs. Zij hebben in ieder geval hun intuïties goed op orde.

Alleen PVV en SGP blijven onverkort achter Israël staan

Hoe we ook de oorlog van Israël tegen Hamas in Gaza beoordelen, het is onloochenbaar dat het geweld daar wordt misbruikt om hier een linkse, anti-westerse, anti-'koloniale' agenda door te zetten. En iedereen doet eraan mee. Israël gaat te ver, bedrijft genocide tegen Palestijnen, of verricht in ieder geval genocidale handelingen, en dus moeten we ons met z'n allen tegen Israël uitspreken. In *Buitenhof* mag een malle schrijver van Turkse komaf suggereren dat wij Nederlanders alle hier verblijvende moslims hetzelfde lot willen doen ondergaan als wat de Palestijnen in Gaza ten deel valt. De deelname van Israël aan het Eurovisie Songfestival staat ter discussie. Universiteiten verbreken hun banden met Israëlische onderwijsinstellingen.

Gemeenteraden bedrijven ineens buitenlandse politiek, en roepen de landelijke overheid op om zich tegen Israël uit te spreken – bij voorkeur via het geaffecteerde stemgeluid van de burgemeester van Amsterdam. Op landelijk niveau heeft de minister van Buitenlandse Zaken het initiatief genomen om een verdrag tussen Israël en de Europese Unie te herzien. Tijdens het Kamerdebat daarover klonk veel kritiek op Israël. Alleen de PVV en de SGP blijven nog onverkort achter Israël en zijn overlevingsstrijd staan.

Als ik moslim was

Als ik moslim was, zou ik dit alles handenwrijvend gadeslaan. Surfend op de vele golven van publieke verontwaardiging over het Israëlische optreden in Gaza, zou ik eerst nog wat meer aandacht vragen voor de vele slachtoffers van altijd weer dat anti-islamitische geweld. Mijn emotionele chantage en manipulatie van al die inclusieve westerse mensen zou geen grenzen kennen. Ik zou ook precies weten hoe ik daarbij moest kijken en hoe ik mijn stemgeluid een beetje moest misvormen.

En vervolgens zou ik een volgende stap zetten, en het anti-Israëlsentiment misbruiken om mijn antisemitisme ongestraft te kunnen etaleren. Gehuld in een Arafatsjaal en zwaaiend met de Palestijnse vlag (en voor de gein ook een LHBTI-

vlag) zou ik me nadrukkelijk in de publieke ruimte manifesteren, een beetje intimiderend, om duidelijk te maken dat er met mij niet meer te spotten viel.

En dat is natuurlijk precies wat we overal zien gebeuren: beschermd door de vrijheid van godsdienst, meningsuiting en demonstratie grijpen salafistische groepen deze uitgelezen kans om zich nadrukkelijk te laten zien. Onze bestuurders weten niet beter te doen dan de kaart van de 'rechtstaat' te trekken en daarmee deze manifestaties van links en islam te legitimeren. Dus als je burgemeester van Katwijk bent, neem je niet de lieve, vrome bezoekers van een Cvl-bijeenkomst of je eigen bevolking in bescherming door zo'n manifestatie te verbieden, maar neem je de pro-Palestijnse demonstranten in bescherming.

En ja, dan moet je niet gek opkijken als de bevolking op een gegeven moment tot de conclusie komt dat ze dan maar zelf een daad moet stellen. Dat kun je, en moet je, ongewenst vinden, maar je moet in de eerste plaats en vooral beseffen dat we in Nederland zelf de voorwaarden hebben gecreëerd die dit soort ongeregeldeheden mogelijk maken en zelfs oproepen. Een niet-weerbare democratie – dit keer belichaamd in de burgemeester van Katwijk – heeft het wel altijd over de 'democratische rechtstaat' maar roept zelf de krachten op die de maatschappelijke vrede fundamenteel ondermijnen, met burgeroorlogachtige taferelen tot gevolg.

Hopelijk is Katwijk niet uniek in Nederland

De befaamde historicus Arie van Deursen (1931-2011) heeft aan het einde van zijn imposante carrière, hij was inmiddels inwoner van Katwijk, een boek over de geschiedenis van zijn nieuwe woonplaats geschreven. *In Katwijk is alles anders* heet dat lezenswaardige boek over het christelijke dorp.

Katwijk is een dorp met zijn eigen gewoontes en tradities, maar het zou te betreuren zijn wanneer Katwijk in de deze week geëtaleerde assertiviteit in Nederland ook uniek zou zijn. Want die assertiviteit is voorbeeldig.

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar**, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee? Kijk [**HIER**](#). Hartelijk dank!